

ulusal soruna leninist bakış

**ULUSAL SORUNA
LENİNİST BAKIŞ**

Yeni Evre Kitaplığı: 1

Kitabın Adı: Ulusal Soruna Leninist Bakış

Yayına Hazırlayan: Agit Cihan

Birinci Basım: Kasım 2009

İSBN: 978-605-61008-0-2

Yayın Sertifika No:15814

Baskı: Estet Ajans Matbaacılık

Merkezefendi Mah. Fazılpaşa Cad. 4. Zer San.

Sit.No: 16/26 Topkapı / İstanbul Tel: 212 565 17 74

Telif Eserleri Kanunu gereğince bu eserin bütün hakları
Yeni Dönem Yayıncılık'a aittir

Yeni Dönem Yayıncılık

Sofular Cad. Sofular Mah. 8/3 Fatih / İstanbul

Tel&Fax: 212 533 32 57

www.mucadelebirligi.com

ULUSAL SORUNA LENİNİST BAKIŞ

Önsöz Yerine

ULUSAL SORUNA LENİNİST BAKIŞ

Ulusal sorun ve ulusal sorunun çözümü konusundaki tartışmalar, büyük bir yoğunluk kazandı. Ulusal sorun, devrimin önemli bir sorunudur. Ulusal sorunun bu denli geniş, canlı tartışılması, devrimin güncelliğinin ve canlılığının açık bir ifadesidir. Devrimin diğer tüm konuları, aynı canlılıkla ve hararetle tartışılacaktır.

Şimdiye dek, devrimin güncelliğini yadsıyanlar, onu görmezlikten gelenler, şimdi devrimin gücünün bugünkü sonuçlarıyla karşı karşıya geliyorlar.

Devrim, kendi gücünü, güncelliğini ve canlılığını, tüm sosyal reformistlere ve oportünistlere kabul ettiriyor.

Leninist Parti, ulusal sorun tartışmalarına küçük burjuva hareketlere göre çok daha avantajlı giriyor.

Leninist Parti, ulusal sorunda yıllar öncesine dayanan ve giderek geliştirilen bilimsel, doğru görüşlere sahiptir. Türkiye sol hareketlerinin büyük çoğunluğu ulusal sorunda ya sosyal-şoven bir çizgiye sahip, ya da bazıları Kürt ulusal hareketinin söylediklerini kendi görüşleri olarak ilan etmekten başka bir şey yapmıyor.

Leninist yayınlarda, ulusal sorunda ortaya konan görüşleri açıklamayı sürdürüyoruz.

Burjuvazi Devrimin Baskısıyla Hareket Ediyor

Türkiye'nin egemen burjuva güçleri ve burjuva devletin, Kürt sorununun "çözümü"nü, bugünkü koşullarda gündeme getirmesi, devrimin açık baskısından ötürüdür. Bu konuda emperyalist güçlerin desteğini almış olması, egemen güçlere yönelik devrim tehdidinin hangi düzeye vardığının göstergesidir. İşbirlikçi tekelci sermaye, uzun iç savaşta hegemonyasını yitirdi. Bu süreçte gerek

Türkiye halkları üzerinde, gerekse Kürt halkı üzerinde ideolojik-politik hegemonyasını kaybetti. İşçi sınıfı ve halkların devrimci mücadelesinin şiddetlenerek ve yoğunlaşarak sürmesi, egemenler için iktidarlarını, ekonomik ayrıcalıklarını ve her şeylerini yitirmeyle karşı karşıya gelmeleri demektir. Onlar bu durumda varlıklarının sürmesinin devrimci güçlerin durdurulmasına bağlı olduğunu düşünüyorlar. Daha önce yalnızca belli bir burjuva çevrenin kaygısı olan bu durum, giderek, daha geniş burjuva çevrelerin ortak kaygısı haline geldi. Bu durum, devlete egemen olan güçlerin birlikte harekete geçmesine yol açtı.

Kürdistan’da savaşı devrimci bir gücü ortadan kaldırmak, bölgenin ilhakçı, gerici burjuva devletlerinin de işine gelmektedir. Örgütlü ileri bir gücün tasfiye edilmesiyle kendilerini güven altına almış olacaktırlar.

Türkiye’nin egemen burjuva güçleri içeride bir savaş sürerken bölgede ve dünyada güçlü duruma gelemeyeceklerini hesap ettikleri için içeride iç savaşın önemli bir gücü olan Kürt ulusal hareketini tasfiye etme politikalarına yeni bir hız kazandırdılar.

Türkiye burjuvazisi değişti mi ki Kürt ulusal sorununu “çözmek” için bu denli hevesli görünüyor? Sorunu buna bağlamak isteyenler var, ama bu bir yanılgıdan ibaret. Burjuvazi değişmedi, o yalnızca devrimin yayılmasının ve zafere doğru ilerlemesinin önüne geçmeye çalışıyor. Burjuvaziyi çeşitli politik yönelimlere iten devrimci mücadeledir, olayların devrimci yönde gelişmesidir ve bu koşullarda egemenlerin sınıfsal egemenliklerinin tehlikeye düşmesidir.

Türkiye ve Kürdistan’da süren devrimci durum ve devrimin güncelliği, TC’nin UKH ile bir “anlaşma” yapması burjuvazinin düşündüğü gibi bir sonucun ortaya çıkmasına izin vermez. Tersine devrim mücadelesi, yeni koşullarda daha da güçlenecek ve hızlanacaktır.

Kürt Halkının Devrim Mücadelesi Sürecektir

Türkiye’nin UKH ile yapacağı bir “barış”, bugün Kürt ulusal hareketi ve Türkiye’nin sol hareketinin uzlaşmacı kesimi tarafından ileri sürülen tezlere dayanarak yapılması halinde kesinlikle “demokratik barış” olmayacaktır. Çünkü, birincisi, Kürdistan’ın ilhakına son vermiyor; ikincisi, tam hak eşitliğine dayanmıyor; üçüncüsü, birleşmenin ön koşulu olan ayrılma özgürlüğüne dayanmıyor.

Buna “demokratik barış” adını veren Türkiye’nin ortalama

sol hareketi, bununla, asıl olarak Türkiye'nin egemen burjuva güçlerine karşı izlediği uzlaşmacı politikanın üstünü örtmeye çalışıyor. İç savaşı sonuna dek, zafere kadar götürme devrimci politikasını izlemek yerine egemenlerle toplumsal uzlaşmaya giderek uzun yıllardır süren dünyanın bu en şiddetli devrimci iç savaşlarından birini sona erdirmeyi amaçlıyor. Sosyal reformistler ve oportünistler, burjuvaziyle uzlaşmanın bir yolu olarak düşündükleri Kürt ulusal sorununun, barışçıl çözümünü daha da genişleterek bu konsensüsü Türkiye ve Kürdistan'ın en geniş devrimci kitlelerine dek yaymak ve onlara kabul ettirmek peşindedir.

TC'nin UKH'nin ileri sürdüğü şartlar temelinde bir "anlaşma" yapması, UKKTH'nin gerçekleşmesi olmayacak, tersine, Kürt ulusu üzerinde Türk ulusunun ulusal baskısını sürdürecektir ve sınırlı haklar uğruna, egemen ulusun egemenliği pekişecek ve bu ezilen ulus tarafından güvenceye alınmış olacaktır.

Türk ulusunun zora dayanan ulusal egemenliği, bu kez Kürt halkının gönüllü desteğine sahip olacaktır.

Artık kendi ulusal egemenliğini eskisi gibi devam ettiremeyeceğini anlayan Türkiye'nin egemen güçleri, şimdi bu egemenliği Kürt halkının kendi isteğiyle desteklemesi sonucu garantiye almayı hedefliyorlar.

Böylesi bir sonuç, Türk ulusu ve Kürt ulusu arasındaki ezen-ezilen ulus ilişkisini değiştirmeyecek, Kürdistan'ın ilhakını sona erdirmeyecek, Kürt ulusunu ezilen ulus olmaktan çıkarmayacaktır. Bu demektir ki, Kürt halkının ulusal baskıya karşı, devrimci mücadelesi, bunun koşulları ortadan kalkmayacağı için sürecektir.

Yeni bir anayasa, Kürt halkının ulusal haklarının bir güvencesi olamaz. Kürt halkının ulusal haklarının, politik haklarının ve diğer haklarının güvencesi, TC'nin düzenleyeceği bir anayasa değil, ezilen halkın örgütlü gücü, devrim mücadelesi ve devrimin kendisi olacaktır.

Kürt halkının ulusal-sınıfsal kurtuluşu iç içedir. Klasik ulusal kurtuluş çizgisi, Kürt halkına zafer getiremez. Mücadele, sosyalizme yönelmelidir. Bu ise, Kürdistan işçi sınıfının, ulusal harekete öncülük etmesi anlamına gelir.

Hareketin sınıfsal yanı git gide öne çıkıyor. Önümüzdeki süreçte mücadelenin sınıfsal çatışma yönü belirgin olarak yoğunlaşacaktır.

Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi, Türkiye ve Kürdistan proletaryasının öncülüğünde ve halkların mücadele birliği temelinde çok daha güçlenerek sürecektir.

Leninist Parti, ısrarlı ve kararlı olarak savunduğu Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı ilkesinin sonuna kadar tutarlı savunucusu olacaktır.

Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı İlkesinin Yadsınması

Kürt ulusal sorununun bir çözüm yolu olarak önerilen “tam hak eşitliği”, aslında UKKTH’nin özsel olarak reddedilmesine dayanıyor. Çünkü UKKTH’nin özü, ezilen ulusun, politik olarak ayrılma hakkını kapsar. UKKTH’nin bu politik içeriği kabul edilmediği için bunun yerine “tam hak eşitliği”ni ileri sürenler, iki ulusun birliğini zorunlu bir durum olarak belirlemiş olurlar. Ne denirse densin, Kürt ulusunun ayrılma, yani bağımsız devlet kurma hakkını inkar etmek için bu tez ileri sürülüyor. Kürt halkı ayrılmak isterse, o durumda eşit haklara dayalı birlikten söz edenler ne yapacaktır? Birlik adına zor mu uygulanacaktır? Ne denirse densin, Kürt ulusunun ayrılıp, bağımsız devlet kurma hakkını kabul etmeyen bir anlayış, sosyal-şoven bir anlayıştır.

Birleşme özgürlüğü, ayrılma özgürlüğünü şart koşar. Eğer birleşme özgürlüğü, ayrılma hakkını bir ön koşul olarak kapsamazsa, bu, gönüllü, eşit haklar temelinde bir birlik olmaz, zoraki bir birlik olur.

Bir de lafta UKKTH’yi savunduğunu söyleyip sonra bu ilkeyi çeşitli şartlara bağlayanlar var. Bu gruba girenler de, özünde UKKTH ilkesini reddediyorlar. UKKTH koşulsuz olarak savunulmalıdır. Ve bunun özü olarak ezilen ulusun ayrılma hakkı öne çıkartılmalıdır. Bu Leninist anlayışa uygun davranmayanlar, ezilen ulus üzerinde ulusal baskıdan başka bir şey olmayan zoraki birliği savunmuş olurlar. Kürt ulusunun ayrılıp bağımsız devlet kurma hakkını savunmayan her anlayış, sosyal-şoven bir anlayıştan öteye gitmez.

UKKTH'nin Marksist-Leninist Kavranışı

Proletarya partisi, işçi sınıfı ve emekçiler için, onların ekonomik gelişmesi için daha yararlı olduğundan bu konuda merkezîyetçi bir yaklaşıma sahiptir (diğer tüm şartlar eşit olmak koşuluyla).

Bu birlik, halkların gönüllü, eşit ve enternasyonal birliği olmalıdır. Böyle bir birliğin oluşması için ezilen ulusun ayrılma, yani ayrı devlet kurma hakkını içermelidir.

Ancak ayrılma özgürlüğünü kesin olarak tanıyan bir birleşme, gönüllü ve özgür bir birleşme olur.

Bu temelde proletarya, halkların enternasyonal ve kardeşçe birliğinden yanadır.

Bu çerçevede ezen ulusun enternasyonalist sosyalistleri ve işçileri, ezilen ulusun ayrılma yani bağımsız devlet kurma hakkının propagandasını yapmalıdır. Komünist enternasyonalizm anlayışı bunu gerektirir.

Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı ve Kürdistan Sorunu

Kürt ulusal sorunu, Kürdistan sorunundan ayrılamaz. Marx, “konuşmada uluslararası politika geçtiği ölçüde... (milliyetlerden) değil... (ülkelerden) söz ediyorum” demiştir. Biz de uluslararası ilişkilerden söz ederken Kürdistan’dan söz edeceğiz.

Dünyada buna birçok örnek verilebilir. “İrlanda sorunu”, “Filitin sorunu”, “BASK sorunu”, “Doğu Timor sorunu” vb.

Kürt ulusal sorununun Kürdistan sorunundan ayrı görülmesi, Kürt ulusu kendi iradesi dışında zorla TC’nin devlet sınırları içerisinde tutulduğu (ilhak edildiği) için, devlet sınırları sorununu gündeme getirir.

UKKTH ayrılma, aynı zamanda bağımsız devlet kurma hakkını içerdiği için, sınırlar sorununu şart koşar, yani Kürdistan sorununu.

Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı ve Federasyon

Marksist-Leninistler ulusal sorunun çözümünde, demokratik merkezîyetçilikten yanadırlar. Marx ve Lenin ulusal sorunda görüş açıklarken, diğer tüm haklar eşit olmak kaydıyla merkezîyet-

çilikten yana olmuşlardır. Ulusal sorunda, federatif çözümün karşıtı olmuşlardır.

UKKTH “federasyon hakkı”na indirgenemez.

Federasyon ancak somut koşullarda ve zorunlu durumlarda bir çözüm olarak gündeme gelir. Ekim Devrimi sonrasında Rusya’da geçici bir çözüm olarak gündeme geldiği gibi.

Federasyon halkların eşit, özgür, gönüllü birliğine giden yolda geçici bir çözüm olarak gündeme gelebilir.

Türkiye sol hareketinde Kürdistan için federasyon önerenler, UKKTH’nin özü olan ayrılma, yani bağımsız devlet kurma hakkını yadsımış oluyolar.

Anadilde Eğitim

Anadilde eğitim ilkesini savunanlar, bu ilkeyi savunurken eksik davranıyorlar. Sorun sadece ezilen ulus için anadilde eğitim değil, tüm kamu kurumlarında dilini özgürce kullanabilmeleridir. Resmi dil zorunluluğu kaldırılmalıdır.

Referandum

Referandum, ulusal sorunun çözümünün karara bağlanması yoludur. Referandum yapacak olan ezen ulus değil, ezilen ulustur. Ezilen ulus açısından referandum ancak, özgür bir ortamda, ayrılma dahil kendi geleceğini kendisinin belirlemesi konusunda tam bir ajitasyon özgürlüğünün kullanıldığı koşullarda gündeme gelir.

Referandumu ezilen ulusun kurumları karara bağlayabilirler.

Birleşik Devrim

Cumhuriyetin ilk dönemlerinde Kürdistan devrim dinamizmi ve Türkiye’deki devrim dinamizmi nesnel ve tarihsel koşullar nedeniyle ayrı ayrı gelişmiştir. Yine, tarihsel gelişim, Kürdistan’ın ilhak edilmesi, kapitalizmin gelişimi, yani ortak ekonomik temele bağlı olarak her iki ülkenin devrim dinamikleri ortak bir harekette birleşmiştir. Her iki ülkenin devrimci hareketi, birleşik devrimin bileşenleri haline gelmiştir.

Proletaryanın Sınıf Mücadelesinin Birliği

Leninist Parti, yıllardır her iki ülke proletaryasının sınıf mücadelesinin birliğini sağlaması için mücadele etmiştir. Her iki ül- ke proletaryasının bütün sınıf örgütlerinde en sıkı ve merkezi birliği için çaba göstermiştir. Bütün uluslardan işçilerin birliği, e- zilen ulusun ayrılma hakkının tanınmasını gerektirir.

Daha bütünlüklü söylemek gerekirse, ezilen ulusun sosyalist- leri birleşmeden yana olmalıdır, ezen ulusun sosyalistleri ise ezi- len ulusun ayrılma hakkını savunmalıdır. Bütün uluslardan işçilerin birliği ancak bu gerçek enternasyonalist anlayış temelinde sağlanabilir.

Marksistler ulusal soruna proletaryanın devrimci bakış açı- sından yaklaşır. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı, her iki ulustan işçilerin birliğini sağlar, kaynaşmasını getirir, proletar- yanın kurtuluş yolunu açar.

Ulusal çelişkilerin çözümü, toplumsal çelişkinin çözümüne bağlanmıştır. Çünkü işçilerin zaferi, bütün ulus ve ulusal toplu- luklara kurtuluş getirecektir.

Burjuvazinin proletarya üzerindeki egemenliğine son verin, bir ulusun diğer ulus üzerine baskısı da sona erer.

Biz yıllarca Leninist UKKTH ilkesinin tutarlı savunucusu ol- duk ve pratikte buna uygun davrandık.

Her iki ülke işçi ve emekçilerini enternasyonalizm, demokra- si ve sosyalizm anlayışıyla eğittik. Yine tüm mücadelemiz boyun- ca şovenizme ve sosyal-şovenizme karşı kararlı ve uzlaşmaz mücadele yürüttük.

Türkiye ve Kürdistan proletaryasının ve kitlelerinin toplum- sal kurtuluşunu her şeyin üstünde tuttuk. Biricik marksist anlayış da budur.

Türkiye ve Kürdistan proletaryası uzun, ortak mücadele de- neyimine sahiptir. Bütün sınıf örgütlerinde ortak hareket etmekte- dir, ortak eylem yapmaktadır. Bu birliktelik, proletaryanın devrime öncülük etmesinin ve halkların kurtuluşunu sağlamasının sağlam zeminlerini yaratmıştır.

Bu konuda söylediklerimizi Lenin'in konuyla ilgili söyledi- ği özsel anlatımıyla bitirelim: "Ulusların tam hak eşitliği, UKKTH; tüm ulusların işçilerinin birliği –Marksizmin tüm dün- yanın deneyiminin ve Rusya'nın deneyiminin işçilere öğrettiği ul- lusal program budur."

**Sürekli ve demokratik barış isteyen
herkes, hükümetler ile burjuvaziye karşı,
bir iç savaştan yana olmak zorundadır.**

Lenin

978-605-61008-0-2

9 786056 100802